

PAMIĘĆ W CIENIU

Wiersz oddaje szacunek tym, którzy ryzykowali, by pamięć o wolnej Polsce
nie zginęła, nawet w najgorszych czasach

Gdy ciemność spowiła nasz kraj w 1939 roku,
Gdy świętować jawnie nie było już w oku,
Polska cichutko, w sercach tliła się mała,
W każdym napisie, co na murach powstawał.

„Polska żyje!” – szeptano w tajemnicy,
„Polska walczy!” – pisały dłonie dzielnych licy,
Na chodnikach, w ogrodach, pośród murów szarych,
Rozwieszone słowa, że kraj nasz nie zmarł.

11 listopada, choć w ciszy ukryty,
W sercach płonął blaskiem, jak dawniej wyryty,
Białe i czerwone kwiaty na pomnikach się chwytały,
A w gazetach ukrytych słowa wolności krążyły małe.

Znak Polski Walczącej też pojawił się śmiało,
Dając nadzieję, że zwycięstwo będzie trwało.
Choć groziły represje, kary, ciężkie męczenia,
Pamięć o Niepodległości była wciąż silna i pełna natchnienia.

Dziś wspominamy tych, co w mroku trwali,
Co w ciszy, w tajemnicy nadzieję podtrzymywali,
By Polska powróciła w blasku i chwale,
Byśmy wolności bronili, dzielni i stali.

NACOBESZU

